

Sancılı Şiir

– HayrettinYazcı · 17 Aralık 2011

İçimde kaç gurbet savrulur gider
Yad gelir gönlüme bu sessiz şehir
Uzaklar doymamış halen el eder
Çöker diplerime sancılı şiir

Aslının saçından daha dolaşık
Bir telini bile çözmedim henüz
Boğar karanlığa düşmez bir ışık
Farkeder mi gayrı ne gece, gündüz

Ne çare seninle beşik kertmeyiz
Mecburuz ezelden birbirimize
Birimiz rebabız, birimiz neyiz
Neden bakıyorlar gözlerimize

Hadi ver elini yol görünüyor
Daha yaşanmamış gurbetimiz var
Bize aldirmeden dünya dönüyor
Sayamam yolların kıyamet kadar

Gitgide büyüyor içimde boşluk
Söyle ne yandasın gelmiyor sesin
Boşa değil başımda ki sarhoşluk
Kaybolup gitsem mi içinde sisin

Kızarmısın bana yalnız bıraksam
Bağlatsam dilimi bir dua ile
Sonra ağlayarak ardından baksam
Taşınmıyor artık bunca gaile

Ya emzir sütünden, ya faş et beni
Çıldırarak üzreyim ben bu arafta
Ya çek üzerimden ağır gölgeni
Çiz gitsin üstümü, ya vur bir yafta

Hadi ık ksemden bana glmse
Bir kızıl gl uzat goncada olsun
Nasıl hasret kaldım sende ki sese
Bugn iim, dışım hep şiir dolsun

Hayrettin YAZICI